

सामापिदेशकालापेक्षैवकर्तव्यमित्याह देशेति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ उत्कण्ठप्रयोक्तुं ॥ ३५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेष्टाविशोध्यायः ॥ २८ ॥
 क्रोधइति परैरपकृताः आनैश्चोद्धीपिताः सामर्थ्यवन्तोपिसंतः क्षमामेवश्रयंत इत्यध्यायतात्पर्यं भावयितावर्द्धयिता जितः सन्निशेषः ॥ १ ॥ तदेवाह योहीति ॥ २ ॥ लोकआत्मास्वर्गोवातन्नाशनं ॥ ३ ॥ त
 देवाह कुद्धइति श्रेयसः श्रेष्ठान् श्रेयोपिप्राप्येतिवात्यल्लोपेपंचमीमाश्रित्यव्याख्येयं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तंक्रोधंविक्रमं धीरैरितिपाठेविपरीतः क्रमोयेनतमित्यर्थः चरेत्आचरेत् ॥ ८ ॥ अप्रतिकुध्यन्त्रा

देशकालौतुसंप्रेक्ष्यबलाबलमथात्मनः ॥ नादेशकालेकिंचित्स्याद्देशकालौप्रतीक्षतां ॥ तथालोकभयाच्चैवक्षंतव्यमपराधिनः ॥ ३२ ॥ एतएवंविधाः कालाः क्ष
 मायाः परिकीर्त्तिताः ॥ अतोऽन्यथानुवर्त्तन्सुतेजसः कालउच्यते ॥ ३३ ॥ तदहंतेजसः कालंतवमन्येनराधिप ॥ धार्तराष्ट्रेषुलुब्धेषुसततंचापकारिषु ॥ ३४ ॥ नहि
 पतिः ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिद्रौपदीवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिरउवाच
 क्रोधोहंतामनुष्याणांक्रोधोभावयितापुनः ॥ इतिविद्धिमहाप्राज्ञेक्रोधमूलौभवाभवौ ॥ १ ॥ योहिसंहरेत्क्रोधंभवस्तस्यसुशोभने ॥ यः पुनः पुरुषः क्रोधंनित्यं
 नसहतेशुभे ॥ तस्याभावायभवतिक्रोधः परमदारुणः ॥ २ ॥ क्रोधमूलोविनाशोहिप्रजानामिहहृश्यते ॥ तत्क्रोधमादृशः क्रोधमुत्सृजेह्लोकनाशनं ॥ ३ ॥ क्रुद्धः पा
 पंनरः कुर्यात्क्रुद्धोहन्त्यादुरुनपि ॥ क्रुद्धः पुरुषयावाचाश्रेयसोप्यवमन्यते ॥ ४ ॥ वाच्यावाच्येहिकुपितोनप्रजानातिकर्हिचित् ॥ नाकार्यमस्ति क्रुद्धस्यनावाच्यं
 विद्यतेतथा ॥ ५ ॥ हिंस्यात्क्रोधादवध्यांस्तुवध्यांसंपूजयीतच ॥ आत्मानमपिचक्रुद्धः प्रेषयेद्यमसादनं ॥ ६ ॥ एतान्दोषान्प्रपश्यद्विजितः क्रोधोमनीषिभिः ॥ इ
 च्छाद्विः परमं श्रेयइहचामुन्नचोत्तमं ॥ ७ ॥ तंक्रोधंविजितं धीरैः कथमस्मद्विधश्रेत् ॥ एतद्वौपदिसंयायनमेमन्युः प्रवर्धते ॥ ८ ॥ आत्मानंचपरांश्चैवत्रायतेमहतो
 भयात् ॥ क्रुध्यंतमप्रतिक्रुध्यन्हयोरेषचिकित्सकः ॥ ९ ॥ मूढोयदिक्लिश्यमानः क्लिश्यतेऽशक्तिमान्नरः ॥ बलीयसामनुष्याणां त्यजत्यात्मानमात्मना ॥ १० ॥
 तस्यात्मानंसं त्यजतो लोकान्शं त्यनात्मनः ॥ तस्माद्वौपद्यशक्तस्य मन्योर्नियमनंस्मृतं ॥ ११ ॥

यते द्वयोरालपरयोः चिकित्सकः दोषापहर्त्ता ॥ ९ ॥ एतदेवाह मूढइति बलीयसामुपरियदिअशक्तिमान्क्लिश्यतेकुध्यते तर्हिआत्मानंदेहं त्यजति ॥ १० ॥ अनात्मनः अजितचित्तस्य नियमनं कर्त्तव्यमि
 तिस्मृतं अशक्तः क्रोधंजित्वाआत्मानमहंत्यादोषात् परंचपरहत्यादोषात्रायतइत्यर्थः ॥ ११ ॥